

ĮVYKIŲ AIDAI

RAŠO: S. GABALIAUSKAS

Pavojingas žaidimas

Už pasitraukimą iš Korėjos karo bolševikinei Kinijai siūloma tuojau atiduoti Formozos salą ir priimti ją į Suvienuytų Tautų organizaciją.

Šį planą parengė Korėjos karui baigti Jungtinių Tautų paliaubų komisija. Iš pradžių visi tikėjosi, kad Amerikos Jungtinės Valstybės pasiūlymų pasipriešins.

Paskutiniu laiku sužinota, kad ir JAV planui pritaria. Dėl šio, taip netikėto, AJV vyriausybės žygio, visoje šalyje kilo didelė pasipiktinimo banga.

Amerikos žmonės aiškiai mato, kad mūsų vyriausybė yra pasirodusi atlyginti bolševikinei Kinijai, atiduodant jai Formozą ir priimant į JT organizaciją, už jos agresingus veiksmus Korėjoje.

Kuriems galam tada reikėjo tiek daug mūsų kareivių gyvasčių aukoti ir iš viso kištis į Korėjos karą, jei dabar siūloma tai ko bolševikai iš pat pradžių reikalavo. Jeigu ši siūlyma būtų priimta, tai mūsų vyriausybė atsidurtų biuriuje situacijoje. Vyriausybės sluoksnuose reiškiamas viltis, kad ir ši, taip bolševikams prielankų planą, komunistinė Kinija atmes. Tada busia lengviau mobilizuoti viso pasaulio jėgas kovai prieš bolševizmą.

Labai didelę atsakomybę pasisima ant savo pečių politikai, žaisdami tokį pavojingą žaidimą.

Be principų žmonės

Čia aprašomas įvykis meta pluoštą šviesos ant tų asmenų, kurie šiandien vadovauja Amerikos Jungtinių Valstybių užsienio politikai. Jeigu jie gali pritarti tokiai dvideidžiškai ir nešvariai politikai Korėjoje tas tik parodo, kad jie jokių aukštesnių principų neturi.

Tikra nelaimė šaliai, kada pavojingiausiose jos istorijoje dienose, šalies užsienio politikai vadovauja tokie be principų žmonės.

Daleiskime Kinijos bolševikai priima pasiūlymą ir Amerikos vyriausybei, kaip pasiūlymui pritarusiai, tenka vykdyti susitarimą. Kaip gi ji tada atiduos Formozos salą bolševikams, jeigu toji sala tebėra Kinijos nacionalistų rankose.

Tie žmonės, turėdami apie 500 00 gerai ginkluotos kariuomenės, nenorės be kovos eiti komunistų skerdyklon. Nejaug Amerikos Jungtinių Valstybių kariuomenė turės aptaškyti savo rankas tų nekaltų žmonių krauju, kol juos privers paklusti Stalino budeliams.

Štai prie ko veda beprincipinė politika.

Na, pažiūrėkime toliau. Pavyzdžiui atsitinka kita komunistinė agresija Europoje. Manote, kad po tokių skaudžių patyrimų su Korėja, bent viena Europos tauta išdrįs pa-

kelti ginklą prieš agresorių.

Jeigu jau kartą Amerika galėjo išliuosuoti Korėją ir Formozą, tai kodėl ji negali tą patį padaryti ir Su Europos bolševikų užpultom tautom.

Taip, o ne kitaip mąstys kiekvienas nuosekliai galvojantis europietis.

Ir Pabaltį norima padaryti mainų objektu

Ta pati beprincipinių politikų grupė, mūsų užsienio politikos departamente, ruošia projektus, derybose su sovietais, pasiūlyti Pabaltį valsčių pripažinimą Rusijai, je ši pastaroji sutiktų padaryti kokių nors nuolaidų Amerikai.

Ar ne gėda būtų Amerika priimti Stalino malonę, mainais už 3-jų mažų Pabaltį Tautų laisvę. Jeigu tokiu mainais galėtų padaryti kaiku rie State Department politikai tai niekuomet tokia politika nepritars Amerikos žmonių džiūmą.

Pabaltį valstybių draugai turi budėti, kad ta biau ri prekyba tautų laisvę neprasidėtų.

Tiesus kelias veda į laimėjimą

Tokie užsienio politikos vingiai ir keisti manevrai gali nuvesti šią šalį į pražūtį. Tik tiesus kelias ir kietas laikymasis aukštų dorovės principų užsienio politikoje, nuves Ameriką į laimėjimą. Jeigu dabartiniai užsienio politikos vadovai nesugeba tuo tiesiu keliu vairuoti mūsų galingos šalies politiką, tai turi būti surasti nauji, kurie sugebėtų.

Amerika neturėtų tokių stambių klaidų daryti.

Bandymai laimėti taiką

LAUKIAMA NAUJOS AUDROS TARP PREZ. TRUMANO IR GEN. McARTHURO. — GEN. EISENHOWERIS APŽIŪRI SAVO ARMIJAS. — TRUMANAS LAIKOSI SENOJO NUSISTATYMO. — SEN. TAFTO TOLI PRAMATĄ SIŪLYMAI.

Korėjos karas, pasaulį įstūmęs į didelę krizę jau yra nuėjo savo svarbos, nes yra atsiradę platesnio masto problemų, tačiau ir jas narpliojant į Korėjos karą žiūrima kaip į išsities tašką. Pačiame fronte šiuo metu palyginti ramu. Kiečiausiai priešas puola Wonju srityje, tačiau ten sutinka ypatingai stiprų amerikiečių pasipriešinimą. Apskritai kina i su jaurės korėjiečiais vėl ruošiasi puolimui, telkdami karius, tankus ir net aviaciją. Gen. McArthur pranešimu visuose rontų ruožuose Korėjoje dabar jau ruoštos puolimui yra šešios jaurės Korėjos pėstininkų divizijos, dvidešimt viena Kinijos pėstininkų divizija, viena Mon-golijos kavalerijos divizija ir viena Kinijos artilerijos divizija. Iš viso apie 300.000 karių.

Tačiau Korėjos krizę atrodo dar pagilins vėl pradeda iškilti tam tikri nuomonių skirtumai tarp gen. McArthur ir prezidento Trumano. Tas sprendžiama iš kelių faktų. Viena — kasdien pranešimus apie Korėjos fronto padėtį išleis nebe gen. McArthuras, bet Korėjos fronto vadas gen. Ridgeway. Tuo būdu gen. McArthuras lieka tik nominalinis vadas. Iš kitos pusės jis pareikalavo prezidento atsistų į

frontą dar dvi divizijas; tačiau šis tai padaryti atsisakė. Tuomet jis pasiūlęs iš Korėjos visiškai pasitraukti, tuo tarpu vasingtonas vėl pabrėžė, jog to nebus. Šios žinios nėra dar oficialiai patvirtintos, bet atrodo, jog yra teisingos. Žinant gen. McArthur būdą, spėjama, jog tie faktai sukels naują audrą, kuri vienai ar kitai atsilieps į Korėjos krizės išsprendimą.

Įdomūs, Korėja liečia, pranešimai ateina iš Londono, kur Jabar vyksta dominijų ministrų pirmininkų konferencija. Ten sudaryti slapti planai Korėjos konfliktui išspręsti ir juos ginti į JT atvyksta pats Indijos premjeras Pandit Nehru. Sklinda gandai, jog kina i pasiūlė dominijų konferencijai tarpininkauti tarp jų ir JT ir pranešė savo sąlygas: jie sutinka palaipsniui atitraukti iš Korėjos savo kariuomenę, jei JT sutiks su jais derėtis Formozos klausimu. Nėra abejonės, jog šis kinų nuolaidumas toliu apgaule: jie nusigando, kad JAV neapginkluotų Čiangkai-šeko ir neįveltų jį karą, todėl ir nori JAV apgauti. Kaip reikalai vystysis parodys ateitis, tačiau JAV turėtų būti atsargi ir ant kinų meškerės turėtų taip greit nekibti.

Tuo tarpu gen. Eisenhoweris važinėja po Europą ir apžiūri savo būsimasias armijas, kurių, jo paties pareiškimu šiuo metu tėra tik popieriuje. Tačiau jis turis gerų vilčių ir manas laikui bėgant sudaryti veiksmingą Vakarų Europos gynybos pajėgą. Toks išpuolis jam susidaręs po apsilankymo Prancūzijoje, Belgijoje, Olandijoje ir Danijoje.

Kiek neramias dienas gyvena ir Amerika, geriau sakant — kongresas, sustiprintas aktyviais respublikoniškos opozicijos balsais. Su dideliu susidomėjimu buvo laukta prezidento pradinės — State of the Union — kalbos. Tačiau Trumanas joje jokių staigmenų nepateikė, nors nežiūrėdamas opozicijos griežtų žodžių dar kartą patvirtino tai ką anksčiau įvairiomis progomis paskele. Pagrindinė jo kalbos mintis buvo išreikšta keliais sakiniais, kuriuose sakoma, jog vienintelis kelias į taiką yra stipriai apginkluota Amerika ir jos sąjungininkai. Iš to žinoma išplaukia tolimesnė mobilizacija, karo pramonės plėtimas, didesni mokesčiai, aktyvi parama Vakarų Europai ir taip toliau.

Dėmesio verta ir senatoriaus Tafto kalba, nes jis nors neoficialiai išreiškė visų respublikonų nusistatymą degančiais klausimais. Pagrindiniuose klausimuose jis sutinka su vyriausybės linija ir atmeta Hooverio izoliacijonizmą, tačiau jo siūlomos priemonės vistiek yra daug tinkamesnės dabartinei krizei išspręsti, negu Trumano. Jis pabrėžė, jog JAV turi ginti Formozą, Japoniją, Filipinus, Indoneziją ir kitas salas. Su Japonija reikia kuogreičiausiai sudaryti taikos sutartį. Čiangkaišekas turėtų būti remiamas ginklais ir amunicija bei leidžiama jam kovoti su komunistais. Didesnis dėmesys turėtų būti atkreiptas į Ispaniją. Pagaliau jei sovietai ir toliau trukdys JT darbą, reikėtų sukurti naujas JT, kuriose rusų jau nebūtų.

Ši Tafto programa yra labai toli pramatanti. Turint galvoj, jog respublikonai kongrese dabar daug stipresni, galima dalykas, jog ji bus vykdoma ir praktikoje. Keturių didžiųjų konferencija ir derybos su kina i bus tik tuomet vaisingos, kai Tafto programa bus pradėta vykdyti, o dar geriau kai bus įvykdyta. — ae

VOKIEČIŲ SPAUDA APIE LIETUVOS KATALIKUS

„Stimmen der Zeit“, didžiulis vokiečių katalikų žurnalas, leidžiamas Muenchene, 1950 m. gruodžio mėn. numeryje atspausdintoje įvykių apžvalgoje, labai šiltai žodžiais paminėjo dabartinę religinę padėtį pavergtoje Lietuvoje, kon-

krečiais pavyzdžiais ir skaičiais pavaizduodamas Katalikų Bažnyčios priešpauką ir bolševikų terorą jos atžvilgiu. Šia proga žurnalas pateikė kai kurias Lietuvos katalikų laiško Šv. Tėvui vietas.

SAVAITĖS ŽINIOS TRUMPAI

o JAV armijos štabo viršininkas gen. Collins buvo išvykęs į Toky, kur turėjo pasitarimus su gen. McArthuru. Ta proga jis pareiškė, jog JAV iš Korėjos nesitrauks.

o Katalikų kunigams galutinai uždrausta priklausyti Rotary organizacijai, o katalikams pasauliečiams patariama prisiitaikinti prie kanonų nuostatų, nepatariančių katalikams priklausyti prie slaptų ir katalikų religijai nedraugiškų organizacijų.

o Amerikos, Anglijos, Prancūzijos ir V. Vokietijos generolai pradėjo uždarus pasitarimus apie tai, kiek ir kaip vokiečių karių įjungti į Eisenhowerio Europos armiją. Vokiečius atstovauja penkių asmenų komisija, kurioje yra buv. vokiečių armijos du generolai, kanc. Adenauerio kariški patarėjai.

o Prancūzų vyriausybė pašalino iš savo atominės energijos komisijos Ireną Joliot-Curie dėl jos ryšių su Maskva. Toks pat likimas prieš kiek laiko ištiko ir jos vyrą.

o Sausio 10 d. Romoje mirė pasauliniai pagarsėjęs Amerikos rašytojas Sinclair Lewis. Mažo miestelio gydytojo sūnus, jis pasirinko rašytojo darbą ir 1930 m. už savo veikalą „Babbitt“ gavo Nobelio literatūros premiją. Prieš tai 1925 m. buvo apdovanotas Pulitzer premija už „Arrowsmith“.

o Po dviejų savaitių peštynių su socialistais Prancūzų vyriausybė galop nutarė siųsti ambasadorių į Ispaniją. Dabar jau visos trys didžiosios vakarų valstybės bus atstaciūsios normalius diplomatinis santykius su Ispanija ir išlipusios iš balso, į kurią jas buvo įvedusi bolševikų Rusija medaus mėn. metu.

o Foster Dulles suteiktas ambasadoriaus titulus ir pavesta vadovauti delegacijai, kuri išvyksta į Japoniją taikos sutarties reikalais.

o Maskva. — Raudonosios armijos laikraštis „Raudonoji Žvaigždė“ skelbia, kad U. S. armija neseniai padarė susitarimą su Vatikanu ir kad pildant tą susitarimą Vatikanas „žvalgybos mokyklos“ paruos kunigus, kad jie rytu Europoje susidurtų Amerikos naujai.

o Štabų viršininkams pasiūlius, prez. Trumanas vakar patvirtino kariškų pajėgų padidinimą dar 230.000 vyrų iki birželio mėn. 30 dienos.

o Angliakasių unijos prezidentas John L. Lewis patarė algų stabilizacijos komisijai neįšaldyti Amerikos darbininkų algų. Lewis yra įsitikinęs, kad vyriausybė nepajėgš išaldyti kainų, todėl nesą jokios prasmės išaldyti ir algų.

Rumunijoje ūkininkų sukilimai

Rumunijoje yra 934 kolchozai. — Ūkininkai žudo komunistų valdininkus. — Keičiama policija. — Sukilimai Lenkijoje, Vengrijoje ir Slovakijoje

Bukarešte leidžiamas rumunų komunistų laikraštis „Naujas Kelias“ (vokiečių kalba) rašo, kad šiuo metu Rumunijoje jau yra įsteigta 934 kolchozai ir tai esąs tikriausias bolševikų „laimėjimo laidas“. Mus pasiekia tačiau kitos informacijos: Rumunijos komunistinė vyriausybė, sovietų įsakymu vykdydama sukolchozinimą, susitiko su dideliais sunkumais — ūkininkų sukilimais. Daugelyje kaimų ūkininkai išvijo valdžios ir komunistų partijos atstovus, gi tuos, kurie buvo atkaklesni ir priešinosi ūkininkams, netgi nužudė. Sukilimai persimetė iš vieno kaimo į kitą. Vyriausybė, tuojau ėmėsi saugumo priemonių ir praktiškai dabar ten veikia sustiprintos apsaugos stovis. Šia proga Maskva pasiuntė į Bukareštą savo specialistus, kad šie, TSRS pavyzdžiu, reorganizuotų Rumunijos policiją. Pirmiausia buvo sustiprinta komunistinė „liaudies milicija“ kaimuose, kad vietoje sėkmingiau sektų ūkininkus. Perorganizuota ir saugumo policija sovietų MVD pavyzdžiu. Skirtumas tas, kad pavadinta kitu vardu: „Valstybinio plano vykdymo tarnyba.“ Po šiuo kukliu pavadinimu praktiškai siepiasi betgi ta pati galingoji MVD, turinti labai gerą apginklavimą. Ji jau buvo panaudota kovai prieš Rumunijos ūkininkus.

Panašios žinios apie ūkininkų neramumus ateina iš Vengrijos, Slovakijos, Lenkijos ir iš kitų kraštų iš anapus geležinės uždangos, kur sovietai pradeda vykti žemės ūkio sukolchozinimą.

BRITŲ PARLAMENTARAS LIETUVOS REIKALU

Žinomas D. Britanijos parlamentaras Prof. D. L. Savory Lordų rūmuose specialiai išskelė 1950. XII. 6 d. Lietuvos problemą, užklaudamas Valsybės Sekretorių, ar D. Britanija, atsižvelgdama į tai, kad tebeprapažįsta Lietuvos, Latvijos ir Estijos respublikas de jure, yra pasirodusi išskirti JT Saugumo Taryboje tų kraštų gyventojų teroro ir deportacijos klausimus.

o Seoul katedroje vėl buvo pašventinti 9 nauji kunigai. Kiti 4 buvo šventinami Taegu mieste. Su naujais kunigais Seoul vikarijato kunigų skaičius pakilo iki 74. Birželio mėn. pabaigoje buvo 95.

LIETUVIŲ ŽINIOS
Savaitinis laikraštis
leidžia
Lietuvių R. Katalikų Literatūros
Draugija, Ink.
2211 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.
Tel. HEmlack 1-3121

LITHUANIAN NEWS
Weekly Publication
Issued by the
Lithuanian Roman Catholic
Literary Society, Inc.
2211 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.
Tel. HEmlack 1-3121

Subscription Rates:
In U. S. A., one year.....\$3.00
In U. S. A., six months..... 1.50
Other countries, one year..... 4.00
Other countries, six months..... 2.00

Printed as second-class matter November 30, 1942, at the Post Office at Pittsburgh, Pa., under the Act of March 3, 1879.

ISKŪSKĖJA JAV STRATEGIJA

Naujam kongresui susirinkus, prasidėjo viešos diskusijos Amerikos Jungtinių Valstybių tarptautinės politikos klausimais. Rimtas kalbas pasakė abiejų partijų vyriausieji vadai: demokratų — prez. Truman ir užsienio reikalų sekretorius D. Acheson, respublikonų — buvęs prez. H. Hoover, senatorius Taft, gubernatorius Dewey ir Dulles.

Iš visų čia minėtų asmenų kalbų išryškėjo vienas svarbus aspektas, kad Amerikos Jungtinės Valstybės, niekad negrįšdamos, kad jos dėl savo egzistencijos yra priverstos kovoti su Azijos karo frontuose. Visi svarbiausieji abiejų partijų vadai išskyrus senelį, buvusį prez. H. Hoover, sutaria, kad bolševikams užėmus Europą ir Aziją, Amerikos Jungtinių Valstybių egzistencijai susidarytų rimčiausias pavojus. Lygiai to paties nuomonę ir mes pareiškėme šio laikraščio editoriale, uojau po H. Hoover garsios kalbos.

Išsiaiškinus šį pagrindinį visiems amerikiečiams labai rūpimą klausimą, belieka mūsų vyriausybei tik išdirbti lankstų gynybos planą, pagal kurį būtų tinkamai pasaulyje paskirstyti demokratinių šalių jėgos.

Skirstant jėgas prasideda tarp kontinentų varžybos. Europos demokratinių šalių vadai labai bijo, kad Amerikos Jungtinės Valstybės per daug jėgų neišleisvotų Azijos fronte, ka neigiamai atsilieptų į Europos apsaugas. Azijatinė šalių politika baukštosi, kad Amerika visai nepasitrauktų iš Azijos ir neužleistų tų taip turtingų ir karo industrijai gyvybinių šaltinių bolševikams.

Žodžiu tariant du žymiausi pasaulio kontinentai — Europa ir Azija varžosi už Amerikos jėgas. Nėra abejonės, ka Amerika savo pagrindines jėgas taups Europai ginti. Be būtų neprotinga galvoti, ka JA Valstybės visai paliks Azijo frontą.

Grečiausiai mūsų vyriausybė laikysis II-rojo pasaulinio karo strategijos: gintis Azijoje, o puliti Europoje. Sumažinus bolševizmą Europoje, raudonųjų azijatų gajaus, netekusios sovietinės Rusijos paramos, bus gana greit išsklaidytos.

Japonai yra pati gudriausia ir atspariausia iš visų azijatų tautų, bet ir tai vos keturis mėnesius teišsilakė po nacių su-triuškinimo Europoje.

Maskviniam bolševizmui žuvus, tikriausiai neteks nei kariuoti su raudonąja Kinija ar kitais bolševikų užimtais Azijos kraštais. Todėl suprantama, kodėl amerikiečiai nebetekina daugiau kareivių siųsti Korėjon ar daryti invaziją Kinijos teritorijon. Tai būtų tik bereikalingas gyvybių eikvojimas.

Viskas kas dabar Amerikoje daroma kariškos apsaugos srityje, yra daroma smūgio parengimui tiesiai į bolševizmo širdį — Sovietų Rusiją. Dabar lieka atsakyti tik į vieną svarbų klausimą: kada bus smogiama?

To niekas Amerikos Jungtinėse Valstybėse nežino. Puolimo iniciatyva paliekama Kremliaus viešpačiams. Tik gavę smūgį amerikiečiai ir kitos demokratinės šalys atsakys kont-rasmūgiu.

Kiek galima spėti, Amerikos Jungtinių Valstybių vyriausybė ir karo vadai mano, ka Sovietų Rusija smogs 1951-ju metų būvyje, ka užkirtus kelią demokratinėms šalims aptvarkyti Europos apsaugas, o ypač bolševikai norės sutrukdyti vaka-rinės Vokietijos vyrų įtraukimą į Europos gynybos organizaciją.

Jau prieš kelis mėnesius, Maskva visai atvirai yra išpėjusi Vakarų Europos šalis, ka ji netoleruosianti vakarinės Vokietijos apsiginklavimo.

Karo strategų nuomonė, jei rusai tikrai šimet smogs Europoje, tai karo veiksmai gali prasidėti šiuose sektoriuose: 1) rytinės Vokietijos kariuomenės įsiveržimu į vakarinę Vokietiją; 2) Vengrų, rumunų ir bulgarų jungtinės kariuomenės veiksmams Jugoslavijon arba 3) Rusų kariuomenės įsiveržimu į Persiją, ka pagrobus tos šalies gausius naftos šaltinius.

Pagyvėsim — pamatysim kiek visi tie spėliojimai buvo tikri.

Jeigu bolševikai šia paskutine jiems palikusia proga, be didelių sunkumų užimti Europą, šimet nepasinaudos, tai kitais metais sovietai vargiai berizikuos pradėti karą. Tada teks demokratinėms šalims pagrindinai keisti savo politiką ir pirmie-siems lipti ant kulnų bolševikams.

Tuo atveju pernai Korėjos laukuose prasidėjęs 3-tysis pasaulinis karas gali gerokai užsivilkti. Vienu atžvilgiu galime būti tikri, ka demokratinės pasaulis sumobilizavęs milijonus vyrų ir išleisęs jų apginklavimui bilijonus dolerių, ši karta nebebadarys tos fatališkos klaidos — nedemobilizuosis neat-liekęs pagrindinio uždavinio — bolševizmo nesunaikines.

Šiaip ar taip galvosime, mūsų kartai bus dar lemta iš-vysti bolševikų pavergtų tautų prisikėlimą.

SAVAITĖS POLITINIŲ ĮVYKIŲ SŪKURYS

PREZIDENTAS SIUS KARIUS Į EUROPA. — EISENHOWERIO PAVADUOTOJAS BUS PRANCŪZAS? — NAUJI PASKYRIMAI — KU O RUSAI PULS? — SLAPTI RUSŲ PASIRUOŠIMAI. — ŽINIOS IŠ EUROPOS

Prez. Trumanas pasiryžęs neišvengiant opozicijos ir siųsti į Europą daugiau JAV dalinių. Respublikonai, nors greičiausiai ir patys taip daryti, bet dabar priešinasi prezidentui, kaltindami jį sauvaliavimu. Esą prezidentas gali karius į užsienį siųsti, bet tik su kongreso sutikimu. Gi Baltųjų Rūmų valdininkai mano, jog prezidentas opozicionierius nu-gaėlės, nes gen. Eisenhowerio reikalavimai bus griežti ir be-kompromisiniai, o tai pavers niekais respublikonų užsispy-rimą.

Spėjama, jog pirmasis gen. Eisenhowerio pavaduotojas ir kartu Atlanto armijos pėsti-ninkų vadas bus prancūzas — generolas Alphonse — Pierre Juin. Rimtu kandidatu yra ir Briuselio pakto armijų vadas anglų maršalas Montgomery, tačiau jis, atrodo tos vietos užimti nesutiks. Už prancūzą gen. Juin kalba dvi priežastys: (1) didžiausią tautinę armiją Europos gynybai duos Prancūzija ir (2) tas paskyrimas gal-vasuks Prancūziją tiesesniu ke-čiu ir sustabdys jos "kinkų dre-žėjimą".

Prezidentas Trumanas nori puvusis North Carolinos sena-torių Dr. Frank P. Graham pa-

daryti National Science Forin-dation prezidentu, bet tam priešinasi tos organizacijos di-rektoriai, norį savo viršininku turėti mokslininką.

Dabartinis JAV ministeris John Carter Vincent yra nu-matomas perkelti į Costa Rica ambasadoriaus pareigo m.s. Naujuoju ministriu Šveicari-jai manoma paskirti JAV am-basadorų Guatemalai Ricard C. Patterson.

JAV valstybės departamentas politiniu patarėju gen. Eisen-howeriui mano pasiūlyti Char-les E. Bohlen, vieną iš geriausių Rusijos reikalų žinovų. Bohlen šiuo metu yra JAV am-basados Paryžiuje patarėju.

Vienas garsiausių JAV moks-lo autoritetų, kurio vardas ne-skelbiamas, teigia, jog rusai pašauliniam karui prasidėjus nebūtinai tuojau puls pačias JAV atominėmis bombomis iš oro. Jo manymų rusai savo puolimą išvystys trimis kryp-timis: (1) puls bakteriologi-niais ginklais, (2) New Yorke (uoste) išsprogdyt atominę bombą Bikini pavyzdžiu ir (3) suorganizuos visą eilę sabotažų pramonės ir karinių telkinių centruose.

Iš gerai informuotų šaltinių pranešama, jog sovietai ruošia dvi japonų divizijas, (jau per-auklėtas ant komunistiško kurpaliaus), karo metu pasiūs-ti į Japoniją, kaip desantinink-us.

Atrodo Ceylono sala bus To-limųjų Rytų Malta. Tai ryš-kėja po slaptų planų sudary-mo, kurių autoriais buvo Bri-tų, Australų ir Naujųjų Zelan-diečių gynybos vadai. Saloje tvirtinamos aviacijos ir laivy-no bazės, o taip pat sustiprinta aviacijos įgula.

Nežiūrint socialistų ir komu-nistų priešimosi, Prancūzija rengiasi į Madridą vėl pasiųsti savo ambasadorių. Juo numa-tomas Jaques Meyrier, buvęs prancūzų atstovu Pekingė.

Švedijos gynybos ministerije pradėjo granitinių slėptuvių statybą, kurios tarnausiančios Stockholmo gyventojams nuo atominių bombų puolimų. Ma-noma, jog slėptuvės sutalpins visus 200.000 Stockholmo gy-ventųjų, kurie liks karo metu Stockholme.

Iš Austrijos pranešama, jog savo zonoj Austrijoj sovietai savo karinius dalinius padvi-gubino, palyginus su praėitv metų vasara. (ak)

AKTUALIAISIAIS KLAUSIMAIS

MES BE KLAIPĖDOS NENURIMSIM

Nepriklausomybės laikais, kai iš Lietuvos buvo išplėstas Vil-niaus kraštas su pačia istorine lietuvių sostine, visa tauta savo širdyse buvo išrašiusi šūkį: mes be Vilniaus nenurimsim ir nenurimom — darėm tai, kas tose sąlygose buvo galima padaryti. Tiesa, Vilnių atga-vom, bet tik tam, kad muš-nuraminti — dar didesnis prie-šas atėmė iš mūsų pačią Tė-vynę.

Šviesesnis likimas ištiko mū-sų langą į pasaulį — senąją lietuviškąją Klaipėdą. Sausi-15-ją šventėme kaip Klaipėdo, sukilimo dieną ir ta proga yra rašomos šios eilutės.

Ką reiškia Klaipėda ir vadi-namasis Klaipėdos kraštas Lie-tuvai visi žinome, tačiau svar-biausia, jog jis yra nedaloma Lietuvos dalis. Todėl visai su-prantamas ir Klaipėdos suki-limas, kurio metu šis senasis lietuvių miestas buvo gražinta-jo savininkams. Eilę metų Klaipėda ir jos kraštas klestė-jų bujojo po Nepriklausomo Lietuvos sparnu. Tačiau 1937 m. rudasis agresorius jį iš mūsų valstybės išplėšė. Nepraėjo (metai ir rudąją okupaciją pa-keitė raudonoji. Tačiau jų a-biejų tikslai vienodi — sunai-kinti netik Klaipėdos kraštą bet ir visą Lietuvą — išbraukti iš žemėlapių ir laisvųjų tau-tų atminties. Ir šitų liūdnų faktų akivaizdoje mes turimv'sirašyti širdysna dar vien-šūkį: mes be Klaipėdos nenu-rinsim! (Apie Lietuvos su-Vilniumi išlaisvinimą, kaip a-pie savaime suprantamą daly-ką čia nekalbėsime).

Mums, lietuviams, savaim' suprantamas ir Klaipėdos li-kimas. Ji, kaip nedaloma Lie-tuvos valstybės dalis, turi pri-klausyti mums ir tik mums. Te-reikalaus tiesa, lietuvių tauta ir patys Klaipėdos krašto lie-tuviai. Tačiau mūsų priešai 'deja, kitaip galvoja. Praūžusir karo metu jie nieko neišmokr'ir nieko neužmiršo. Talkinam' Nepriklausomybės laikais Klai-pėdos krašte užuovėją radusir 'vairių vokiškųjų kriminalistų'ie vėl planuoja pragai pasitai-'čius Klaipėdos kraštą prijung-ti prie svetimos valstybės. Ta-čiau jie netik planuoja, bet ir'tirba. Vakarų Vokietijoje su-sikūrusi "Mammellaenderių" organizacija, veda didžiausie'ropagandą už Klaipėdos įjun-gimą į Vokietijos valstybę. Tie nešvarios sąžinės žmonės, savo rankas sutepę tūkstančių lie-tuvių krauju, šiandien vėl tie-sia savo kruvinus nagus į am-žiais lietuviškąjį Klaipėdos kraštą.

Argi mes galime tokių faktų akivaizdoje būti ramūs? Nie-kados! Klaipėdos sukilėlių pra-lietas kraujas mums yra šven-tas ipareigojimas amžinai ir bekompromisinei kovai už tą mūsų žemės dalį. Šaukime vi-sam pasauliui, jog mes be Klaipėdos nenurimsim. Mes niekada nesutiksime su tokia taikos sutartim, kuri iškirs iš Lietuvos valstybės nors dalelę lietuviškos žemės. Mes kovo-sime, jei reiks, su visu pasauliu ir ta kova bus šventa, nes kovo-sime už švenčiausias tautos teises.

Šitą kovą turime pradėti jau šiandien, nes mūsų priešai taip pat nesnaudžia. Juo daugiau išsikovsky šiaandien, juo len-gviau bus tuomet, kai Lietuvai auš naujo gyvenimo rytas.

Mūsų pagrindinis dabartinis tikslas — laisva, nepriklausoma Lietuvos valstybė su sostine Vilniuje, savyje sujungus abi Lietuvos — Didžiąją ir Mažąją. Jei dėl Didžiosios Lietuvos nepriklausomybės mums nekyla jokių abejonų, tai Mažoji Lie-tuva turi užsitarnauti specia-laus mūsų rūpinimosi, nei jai grėsia išskyrimas iš būsimosios nepriklausomos Lietuvos vals-tybės. Žodžius teseka darbai ir todėl:

1. Mes privalome visomis ga-limomis priemonėmis remti Mažiosios Lietuvos Tarybą, ku-ri stovi mūsų skelbiamos ko-vos už Mažąją Lietuvą prieky-je.

2. Mes privalome aktyviau materiališkai remti Mažiosios Lietuvos lietuvius, vergu našta tempenčius priešiškoje Vokie-tijoje, ka išgelbėtume juos iš bado, šalčio ir skurdo nagų.

3. Mes privalome savo auko-mis prisidėti prie vienintelės lietuvių gimnazijos Vokietijoje išlaikymo. Joje daugiausia mokosi mažlietuvių jaunimas ir mūsų pareiga ištraukti jį iš nutautėjimo nagų.

4. Mes privalome galimai aktyviau remti mažlietuvių spau-dą, nes tai yra jų stipriausias ginklas kovoje už savo teises.

5. Mes privalome visur ir vi-suomet pabrėžti, jog Mažoji Lietuva su Klaipėdos kraštu buvo ir turi būti nedaloma Lie-tuvos dalis.

Štai uždaviniai, kuriuos mes turime atlikti. Sukilėlių dva-sia tejkvepia mums jėgų šitai kovai vesti tol, kol Didžioji ir Mažoji Lietuva susijungs naujam gyvenimui, kol Vilnių, Klaipėdoj, Karaliaučiuje ir Gar-dine suplevėsuos tauriųjų mūsų brolių krauju, ašaromis ir praktitu sulauistytą trispal-vė... A. Erdvilas

KLAIPĖDA ŠIANDIEN

Atsivelpiant į Klaipėdę, turiose Vokietijos zonoje, ma-žiau kaip D. Lietuvos lietuviai pažindami bolševikų okupaciją ir jos žiaurumus. Klaipėdos krašto lietuviai, palyginti, daug daugiau pasidavė bolš. propa-gandos įtakai. Pirmiausia prie-dami paskatinti Klaipėdiečių repatriaciją iš Vokietijos.

Kaip jaučiasi repatrijavę klaipėdiečiai
Kentėdami vargą visose ke-

leketas šimtų. Tačiau repa-trijavusieji jaučiasi labai ne-smagiai, ir keletas jų spėjo "atrepatrijuoti" atgal į Vaka-rinės zonos. Bėgtų atgal ir kiti — deja, sovietų saugumo įstaigos jau spėjo jais pasirū-pinti. Sugrįžusieji pasakoja, ka rusai visą laiką kelionėje ir įvairiuose per. lageriuose juos švietė "politiškai", aiškino da-bartines gyvenimo sąlygas o-kupuotoje Lietuvoje. Kai kur politrukų tarpe buvę ir lietu-viškai kalbančių. Dar Bran-denburge žadėję grįžusiems duoti po keletą šimtų rublių tačiau iš Liepojos gatvėje iš-kūrusio Lietuvių Komitete te-gavę po 70, gi šeimos po 100 rb., neatsižėlgiant į vaikų skaičių. Beveik visi senieji gyventojai, kiek jų dar Klaipėdoje likę, ka-d ir labai interesavosi repatri-jantais, vienok viešai vengę su jais kalbėti ir tik paslapčiomis vieną kitą mintimi pasidalije. Tie labai stebisi, ka pamato iš V. Vokietijos sugrįžusį klaipė-dietį, gi drąsesnis netgi sušun-ka: "Tau gal galvoje nebege-rai!"

JUNGTINIŲ TAUTŲ KRIZĖ

Nuo pat savo gimimo dienos — 1945 metų Jungtinės Tau-tos nepergyveno tokios aštrios krizės, kokią jos pergyvena šio-mis dienomis. Jungtinių Tautų susirinkimas jau kelintas mė-nuo posėdžiaujantis New Yorke, niekaip negali surinkti du trečdaliu balsų, ka pripažinus raudonąją Kiniją agresorium ir uždejus jai kariškas ir ekonomines sankcijas. Amerikos Jungtinių Valstybių visuomenė matydama tokią nepaprastai didelę Jungtinių Tautų impotenciją, pradeda nusivilti tos pa-saulinės organizacijos sugebėjimu spręsti painias tarptautines problemas ir darosi šalta jos tikslams.

Senatorius Taft pavyzdžiui siūlo net kurti naują tarptau-tinę organizaciją, kurioje nebūtų Sovietų Rusijos ir jos satelitų Amerikos internacionalistai dar gailėsi savo jaunučio, tik 6-tuosius metus tebeinančio kūdikio, ir nesutinka taip greit jį nužudyti.

Jeigu krizė greit nepraeis, tai Jungtinių Tautų organiza-cijai grėsia neišvengiama mirtis. Už Jungtinių Tautų nepa-sisekimus daugiausiai yra kalti britai ir jų dominija Indija. Tos dvi tautos visokiais gudrumais bando gelbėti Kinijos bol-ševikų prestižą ir tuo pačiu kenkia normaliam Jungtinių Tautų funkcionavimui. Britams daug patogiau varyti biznį su rau-donąja Kinija, kada jie ten turi savo diplomatinis ir konsu-liarinius atstovus. Todėl jie nenori tos savo privilegijuotos padėties atsisakyti.

Indija — milžinas ant molinių, kojų, nenori nusidėti komunistams, ka kada nors atėityje jie jos neužkabintų. Taip gryniausias interesas nulemia tu dviejų tautų laikysena.

Amerikiečiams piktą, ka jų vaikai turi mokėti aukščiausie kainą — aukoti gyvybes Korėjoje, bekovojant su Kinija, kada tuo pačiu laiku kiti mūsų sąjungininkai ieško toje tragiškoje būklėje pelnų ar patogumų. Artimiausiu laiku turės paaiš-kėti ar Jungtinių Tautų organizacijai lemta mirtį ankstyva mirtimi ar dar jos gyvybė bus prastėsa. Amerikos Jungtinių Valstybių visuomenė turi reikalauti iš visų savo sąjungininku daugiau pasiaukojimo arba mūsų šalis bus priversta koope-ruoti tik su toms valstybėms, kurios nuoširdžiai su mumis kooperuoja.

Pusė Klaipėdos miesto sugriauta

Raudonoji armija Klaipėdos miestą užėmė 1945. I. 28 d. Karo veiksmų eigoje vokie-čiams stipriai ginantis, raudo-niesiems puolant, buvo su-eriauta apie 50% visų miesto ir uosto pastatų. Visiškai su-

griautas jūrų prekybos uostas, elektros stotis, visos stambio-sios įmonės. Mažiau palistas stoties rajonas, Stoties, Sima-no Dacho ir šalutinės gatvės. Mažai sužalota Liepojos gat-vėje buvusiu namų nelikė nė pusės. Visa Turgaus aikštė iki Karolio Tiltto dabar aptver-ta aukšta lentų tvora, kurios tarpuose iškyla sargybų bokš-teliai. Čia įruošti raud. armi-jos karinių medžiagų sandėliai. Smarkiai sugriauta Grovių ga-tvė ir Smeltė. Klaipėdos mies-to dalis anapus žiemos uosto, Kanto gatvė ir priemiestis Vitė sugriauti 50 — 60%. Su Ne-vinga nebėra jokio susisiekimo laivais. Ir anoje pusėje matosi

Ponui Broniui Petraičiui ir ponai Magdalenai Petrai-tienei, mirus jo motinai ir jos uošvei
A+A MARIJAI PETRAITIENEI,
reiškiamo nuoširdžia užuojautą didelio skausmo valandoje
Kun. A. Sušinskas, A. Kasulaitis, H. Macijauskas

TIESIUOJU KELIU

Kokie nuostabūs žmogaus keliai!.. 18

ALFA SUŠINSKAS

Koks nuostabus yra žmonių gyvenimas! Dažnai daug laiko praeina, kol žmogus savę tikrąjį kelią pažįsta. Neretai tenka ilgai laukti, kol žmogaus gyvenime įvyksta galutinis persilaužimas, kol jis savo gyvenimą pasuka visai nauja kryptimi, nauju, sakytumė, kitu žmogumi pasidarydamas...

Štai kad ir vadinama vėlyboji kunigystė ar vienuolystė.

Normaliai ir kunigus einama tarp 18 — 24 amžiaus metų. Bet ne vienais kunigus yra įšventintas visai vėlame savo amžiaus gale.

Neseniai Šv. Bernardo Kunigų Seminarija Rochesteryje, N. Y., priėmė pas save rengti kunigus 70 metų kandidatus.

Reikėjo ir popiežiaus leidimą gauti. Šis kandidatas — Dr Robert T. Bapst, Buffalo, N. Y., buvęs mokyklų superintendentas, plačiai žinomas lojtyvų ir graikų kalbos specialistas, baigęs Kanizijaus Kolegiją ir St. Louis Universitetą. Atrodo, kunigus jį šventins po 2 metų, nes teologijos kursą jis pagreitintai baigs.

Netrukus Dr. Bapstu pasekė kitas žymus vyras — John O'Neil iš Akrono, Ohio. Jis atsisakė iždinininko vietos "General Tire and Rubber" kompanijoje ir įstojo į Šv. Karolio Kunigų Seminariją. Jis yra baigęs Šv. Kryžiaus Kolegiją ir Harwardo Teisės Institutą.

Neseniai savo draugams padarė staigmeną ir Donald D. Foster iš San Francisco, vedęs ir teteturis dar gyva žmona. Jis turėjo aukštą valdžios vietą ir pelningą biznį. Jis įstojo į Benediktinų Vienuolyną Colledgeville, Minn. Ištodamas jis pareiškė, kad tai daro su savo žmonos sutikimu, kuri taip pat rengiasi stoti į vienuolyną. Per 20 metų jis su savo žmona diskutavo vienuolinko gyvenimo palaimą.

Mus abu labiausiai pavėkė šio gyvenimo trumpumas, palygintas su amžinuoju gyvenimu, — kalbėjo jis savo pažįstamiems prieš išvykdamas į vienuolyną.

Ne taip jau retai atsitinka,

kad vyras ir žmona savo višuramžyje susitaria persiskirti ir stoti į vienuolyną.

Kaip klasišką šitokio pasiūlymo pavyzdį galime nurodyti grafus de Aldama Ispanijoje. Jų 3 sūnūs yra kunigai jėzuitai, o 2 dukterys — vienuolės. Žrafas de Aldama buvo katalikiško laikraščio leidėjas ir reaktorius ir Ispanijos parlamento narys. Jis patapo kunigu jėzuitu, o jo žmona — vienuole salezietė. Savo pirmąsias šv. mišias jis laikė tame vienuolyne, kur jo žmona buvo postulante (kandidatė į vienuoles). Jo 3 sūnūs kunigai am per mišias patarnavo, iš kurių vienas ir pamokslą pasakė. Po to jis savo buvusiam žmonai įteikė vienuolinkus draugužius. Jis mirė 1930 metais, jo žmona vienuolė — pernai lepos mėnesyje. Ji buvo net šv. Jėzuvos vienuolyno superiorė (motina vyresnioji). Kaip vienuolė, ji pasirinko Pranciškos Borgia vardą. Šį vardą ji pasirinko pagal garsųjį ispanų šventąjį, jėzuitą Pranciškų Borgia, kuris įstojo į jėzuitus ir patapo kunigu po to, kai jo žmona mirė. Jis buvo ir Jėzuitų Ordino tretysis generolas.

Šitokių nuostabių gyvenimo persilaužimų yra didelė daugybė margaime pasaulyje.

Paimkime kad ir tokį buvusį oritur armijos pulkininką leitenantą Reginaldą Schombergą, Tibeto krašto žinovą, pasikūlinamie kare vadovavusi kariuomenės daliniams Vakarų Kinijoje. Jis pernai įstojo į Popiežiaus Kolegiją Romoje rengtis į kunigus, turėdamas 68 metus amžiaus. Toje Kolegijoje rengiasi ir kunigus ir daugiau į jį panašių vyrų, atsiskiusių pasaulio. Paminėti galime pulkininko R. Schombergo ginklo draugą pulkininką leitenantą Rolandą Walkerį, taip pat anglą, ilgus metus tarnavusį technikos daliniuose Indijoje. Ten yra ir vienas 48 metų kompozitorius, du artistai aktorai, 8 advokatai ir vienas akių gydytojas chirurgas.

Idomus faktas, šia tema toliau rašant, įvyko pernai Vokietijoje Freiburgo mieste. Čia Šv. Liolos bažnyčioje atlikė savo pirmąsias mišias (primicijas) vienuolis cistersas kun. Benediktas Kern, turėdamas 68 metus amžiaus. Jis buvo pirmojo pasaulinio karo kariuomenės, o po karo tame pačiame Freiburgo mieste vertėsi prekyba.

Buvusių maldininkų apaštalavimo pareigos

Reikia rūpintis nusilpusio tikėjimo broliams. — Bažnyčios puolinimas uždeda pareigą ją ginti. — Privalu melstis už persekiojamuosius ir pavergtus.

Dabar milijonai žmonių, suplaukusių iš visų keturių pasaulio šalių į katalikybės širdį dalyvauti šiame pasauliniame Šv. Metų įvykyje, pelnyti atlygus, nusiplauti apsilvalymo ir šventumo vandenyse, paliesti nu džiaugsmu, kiek galima arčiau versmės, Išganytojo šalininkų malonės (Iz. 12, 3), gal pasitenkins jie tik grįžimu į savo tėvynes, kaip privilegijuoti iš šimtų milijonų, negalėjusių pasinaudoti tokia proga? Gal pasitenkins atpasakojimu gražių dalykų, kuriuos matė? Gal pasitenkins radę šiuose atsiminimuose poilsio nuo liūdnos ir pilkos tikrovės, kuriam laikui užmirštos? Ne, jie privalo dabar įsijaminti misiją, kurioje jų laukia, kartu garbinga ir pilna atsakominguo, tapti savo tikinčiųjų tarpe, žodžiais ir pavyzdžiu, pasiuntiniais ir skelbėjais dvasios, kuria gyvena jų širdis.

Kaip medis tėvo sode, puikiai žydėjo Šv. Metai, ir jei jų nulinkę žiedai nubarstė žemę savo lapeliais, tai tik tam, kad dabar augtų ir bręstų vaisiai. Nes juk reikia, kad jie augtų ir bręstų! Pasaulis jų alksta ir trokšta, kai tuo tarpu jo gyvenimo sąlygos, jo medžiaginis ir dvasinis skurdas yra toli nuo to, kad duotų teisėtą pa-

kietijoj Freiburgo mieste. Čia Šv. Liolos bažnyčioje atlikė savo pirmąsias mišias (primicijas) vienuolis cistersas kun. Benediktas Kern, turėdamas 68 metus amžiaus. Jis buvo pirmojo pasaulinio karo kariuomenės, o po karo tame pačiame Freiburgo mieste vertėsi prekyba.

(Pabaiga sekančiame numeryje)

sitenkinimą, kurio laukia. Kasdieninė būtinybės ir rūpesčiai užima ir išsemia visą energiją daugybės širdžių, kurios neberanda daugiau laiko, nei noro nei pamėgimo rūpintis sielos dalykais, tuo minimumu, kur yra esminė kiekvieno krikščionio pareiga.

Net ten, kur nuolatinis dvasininkų darbas, uoliai bendradarbiaujant pasauliečiams, leidžia klestėti religiniam gyvenimui, dvasiniai numaitintų nusilpusių ar svyruojančių tikėjimo krikščionių skaičius yra didelis, kad negali nesukelti motiniško Bažnyčios susirūpinimo.

Ištraukti šiuos Bažnyčios vaikus iš jų patogios, bet pavojingos būklės yra deganti pareiga šiandien uždedama katalikiškam apaštalavimui.

Kiekvienas atydus stebėtojas, kuris moka esamas aplinkybes sekti ir jas vertinti konkrečioje realybėje, neišvengiamai pasijunta prislėgtas, matydamas sunkias kliūtis Bažnyčios apaštalavimo kelyje. Kaip ugninė lavos masė metras po metro slenka žemyn nuo ugnikalnio, taip naikinti amžiaus dvasios banga grėsmingai veržiasi pirmyn visose gyvenimo srityse bei visose bendruomenės klasėse.

Šis jos veržimasis ir jos ritmas, ne mažiau kaip jos pasėkos, įvairuoja pagal skirtingus kraštus, pradendant mažiau ar daugiau sąmoningu Bažnyčios socialinės įtakos nepripažinimu, baigiant sistematingu nepasitikėjimu, kuris kai kuriose valdžios formose įgauna atviro priešiško ir tikro persekiojimo pobūdį.

Mes pilnai pasitikime, kad mūsų mylimieji sūnūs ir duk-

terys pajęgs giliau išvėgti ir turės drąsos prisiminti ir ryžtingai išpildyti iš tokios dalykų padėties išplaukiančias pareigas.

Jei kas nors būtų pabandęs numoti ranka į šį reikalą ir šią pareigą, tas tegu gerai įsižiūri — kiek tai jam yra galima — į tai, kas vyksta kai kurių tautų, užvertų geležinė siena, gyvenime, ir tegu gerai stebi, kokią būklę yra nustumti jų dvasiniai ir religiniai reikalai.

Tas tada pamatys savo broliu ir seserų katalikų, jau nuo seno šventai ir ištikimai prisirūšusių prie Kristaus ir sūniškos paklusnų šiam Apaštaly Sotui kančia; tas pamatys tautakurių žygdarbiai, saugojant ir ginant savo šv. tikėjimą, neišildomon raidėm yra įrašyti Bažnyčios istorijoj; tautas, kurių nariai dabar galima sakyti — yra netekę pilietinių teisių ir net pačios laisvės bei asmeninio saugumo, o taip pat bet kokio normalaus, saugaus, nekontroliuojamo ryšio su krikščionybės centru net slapčiausiuose sąžinės dalykuose, būdami apimti nerimo, kad yra likę beveik vieni ir taip dažnai visų apleisti!

Po šv. Petro bazilikos kupola, kur iš visų laisvų kraštų maldininkų lūpų įvairiausių mis kalbomis nuskambėdavo tos pačios džiaugsmo giesmės ir prasiverždavo tas pat tikėjimo entuziazmas, — anų vieta liko tuščia. Tokia pat skaudi tuštuma liko Mūsų, kaip visų Tėvo, širdyje, o taip pat širdyse visų tikinčiųjų, kuriuos jungia tas pats tikėjimas ir ta pati meilė. Bet anų buvimas, kurio čia taip buvo pasigesta, vis dėlto buvo ne mažiau jaučiamas, ypač tais momentais, kada nesuskaitomose miniose, išpažįstančiose savo katalikiškąjį tikėjimą, atrodė, plaka viena širdis ir reikiąsi viena siela, jungianti visus į neapčiuopiama, bet tikrą vienybę.

Aniems visiems Kristaus iš-

pažinėjams, nekaltai sukautytiems matomomis arba nematomomis grandinėmis, kenčiantiems dėl Jėzaus vardo panieką (Apd. 5, 41) šiems Šv. Metams besibaigiant, susigraudinę siunčiame Mūsų prielankų ir tėvišką sveikinimą. Te pasiekia jis juos, teprasiverži pro jų kalėjimų sienas, pr spygliuotų vielų užtvargas koncentracijos ir priverčiamųjų darbų stovyklose, ten, tuose tolimuose kraštuose, kur nepasiekia laisvo žmogaus akis, kur viską gaubia klaidi tyla, kuri vis dėlto vieną kartą nutrauk

pažinėjams, nekaltai sukautytiems matomomis arba nematomomis grandinėmis, kenčiantiems dėl Jėzaus vardo panieką (Apd. 5, 41) šiems Šv. Metams besibaigiant, susigraudinę siunčiame Mūsų prielankų ir tėvišką sveikinimą. Te pasiekia jis juos, teprasiverži pro jų kalėjimų sienas, pr spygliuotų vielų užtvargas koncentracijos ir priverčiamųjų darbų stovyklose, ten, tuose tolimuose kraštuose, kur nepasiekia laisvo žmogaus akis, kur viską gaubia klaidi tyla, kuri vis dėlto vieną kartą nutrauk

TAUTŲ VIDAUS TAIKOS REIKALAI

Daugiau krikščioniško solidarumo. — Visuomenės sluoksniams turi vadovautis ne savanaudiškumu, bet bendrąja gerove

Kai žvelgiam į ateitį, pirmiausia iškyla kiekvieno krašto vidaus taikos problema. Kova už būvį, susirūpinimas dėl darbo ir dėl duonos suskaldymo ir priešingus frontus, nežiūrint, kad jie gyvena ant tos pačios žemės ir yra sūnūs tos pačios tėvynės. Iš vienos ir iš antros pusės jie teisėtai reikalauja, kad būtų traktuojami ne kaip daiktai, bet kaip socialinio gyvenimo veiksniai, ypač valstybinio gyvenimo ir tautinės ekonomijos plotmėje.

Dėl to daug kartų ir vis įakmiau mes skatinom kovoti prieš nedarbą ir dėti pastangas garsniai socialinio saugumo įgyvendinimui, nurodydami tai kaip būtina sąlyga, įgalinančią

Bažnyčia gina pasaulinę taiką

Reikia visom jėgom ginti pastovią ir teisingą taiką. — Pavojaus akivaizdoj tautos privalo susijungti tarpusavio pasitikėjimo ir tarpusavio pagalbos dvasioje. — Priekaištai Bažnyčiai yra be pagrindo.

Žmonės, neturėdami šio krikščioniško supratimo, yra arba aklaai prisirišę prie praeities, arba fanatiškai užsispyrę visą aukoja dažnai chimeriškam ateities stabui, amžinai nepatenkinti dabartimi. Štai didysis pavojus vidiniam tautų sugy-

Dievo teismas ir nešališkas istorijos sprendimas.

Vardan Jėzaus Mes juos kviečiame didžiadvasiškai pakelti savo kančias ir pažeminimus, kas bus neįkainojamo, vertės įnašas didžiajame mados ir atgalios žygyje, prasidėjusiančiame kartu su Šv. Me. pratešimu visam katalikiškam pasauliui.

Ir jų ir mūsų maldos išmėlės kilusios, pagal Kristaus, Apaštaly ir tikrų Atpirkėjo sekėjų pavyzdį, tepaima ir tuos kurie šiandien tebėra dar persekiojotų eilėse.

suvienyti į vieną organizmą tautos tautos narius; aukštųjų ir žemųjų sluoksnių.

Dėl to vidaus taikos tikėtis tautos tegali tik iš tų valdančiųjų ar pavaldinių, vadų ar jų pasekėjų, kurie, gindami savo pačių interesus bei nuomones, neužsispiria ir nesusiimulkiną savo pačių pažūrose, bet moka oraplėsti savo akiratį ir prisitaikinti su savo siekimais prie bendrojo gėrio. Jei daugelyje kraštų skundžiasi apgailėtina jaunosios kartos nesidomėjimu vienuoju gyvenimu, tai ar tik nebus viena iš priežasčių ir tai, kad ji per mažai ir per retai turėjo šviesių ir patrauklių tikrą suminėtu žmonių pavyzdžių?

venimui ir drauge jų išorinei taikai.

Taigi reikia, kad tautos atmesčių apgaulingus motyvus arba pasenusias idėjas, gundančias statyti politines bei ekonomines kliūtis vidiniam k-

(Nukelta į 4 pusl.)

KIŠKIŲ LANKA

NELĖ MAZALAITĖ — KRUMINIENĖ

(tesinys)

Algirdas yra išbaigęs, ir atrodo toks menkas prieš aukštą tvirtą brolių, bet tėvas mato, kad šią minutę tas vaikas kažkuc yra stipresnis.

Tu — — — tačiau Vincas nebaigia, nes tarp jų stovi tėvas ir nežūri nė į kurį, paskuminkštai sako Algirdui:

Palauk, vaike, — ir dabar atsikuska į antrąjį ir žiūri į jo akis.

Tavo brolis yra teisus — nekalbėsim apie kitus, bet jo vieno saskaita tau yra didelė. Ka mes turime daryti su tavim?

Kokia teisė — — —

Ką aš turiu daryti su tavim? — sako tėvas, ir jo balsas suskamba grėsmingai. — Jeigu nus būtume laisvi — aš pats nevesčiau tave teismui. Bet aš neturiu teisės perduoti tave vokiečiui, ne. Ir negaliu užmušti, kaip vilką. Gal būt, aš taip pat nusikalstu, paleisdamas tave, bet eik. Eik, — sako tvliai, uždusdamas, — ir niekada negrįšk. Aš būsiu bu-

drensis už mūsų kiemo šunis pasisaugok. — Eime, Algirdai — Ką mes sakysime mamai? — taria berniokas susinastęs, ir tėvas atsako tvirtai. — Viską. Nesu nieko melavęs tavo motinai.

Jis nemeluoja ir šį kartą — viskas yra papasakota, viskas aišku, tačiau šią naktį nė vienas tuose namuose ramiai nemiega.

VI.

Ir rytą pakyla visi su nesakoma baimė: kas bus išgirsta šiandien? Ne, nėra jokių naujienų, aplinkui nebuvo užmušta, niekur nedegė ir nieko nesugavo nusikalstant. Kai taip praeina dar viena diena, eigulį apima krintimasis: gal, vis dėlto, buvau neteisus su savo vaiku, gal Algirdas, nenuklauseš gerai kalbos, per daug pridėjo broliui pikto intencijų? Duok, Dieve, kad būtų apsilvika. Duok, Dieve, kad jį sudarėstų šitas pasikalbėjimas, šis išvaymas, kad jis būtų liūdnas — juk kiekvienas gali būti

išgelbėtas, tik truputį sujaudintos širdies ir gero noro. Maža viltis atsiranda tėvo širdyje ir pamažu grįžta ramumas. Kažkoks lengvumas nusileido ir ant visų namų — jie pradeda valgyti, miegoti ir kalbėti laisvai tarpusavyje ir su kitais. Ir eigulis Andriekus jau nejunta gėdos nei baimės susitikdamas su svetimais, jis vėl džiugiai ir su noru dirba save darba ir yra vertinamas visų. Šiandien jis palydi naująjį eirininką į urėdiją ir padeda jam sutvarkyti daug reikalų. nes jis yra senas vilkas ir viską sugeba. Šitai jį verčia truputi didžiūtiotis, ir jis kalbėjo ir juokavo daugiau, negu bet kuria kita diena. Jis grįžo su girininku vėly vakarą, ir nuo girininkijos suko vienas tiesiai per mišką namo. — Andriekau, — vejasi jį per kelią girininkas, pasimkite dėi visa ko mano šautuvą, dabar tokie laikai. — Nereikia, — pasako eigulis, bet paskui pritaria: — Gal ir gerai. Labai gerai, palaukiau jis netrukus. Yra lyjanti naktis,

išgelbėtas, tik truputį sujaudintos širdies ir gero noro. Maža viltis atsiranda tėvo širdyje ir pamažu grįžta ramumas. Kažkoks lengvumas nusileido ir ant visų namų — jie pradeda valgyti, miegoti ir kalbėti laisvai tarpusavyje ir su kitais. Ir eigulis Andriekus jau nejunta gėdos nei baimės susitikdamas su svetimais, jis vėl džiugiai ir su noru dirba save darba ir yra vertinamas visų. Šiandien jis palydi naująjį eirininką į urėdiją ir padeda jam sutvarkyti daug reikalų. nes jis yra senas vilkas ir viską sugeba. Šitai jį verčia truputi didžiūtiotis, ir jis kalbėjo ir juokavo daugiau, negu bet kuria kita diena. Jis grįžo su girininku vėly vakarą, ir nuo girininkijos suko vienas tiesiai per mišką namo. — Andriekau, — vejasi jį per kelią girininkas, pasimkite dėi visa ko mano šautuvą, dabar tokie laikai. — Nereikia, — pasako eigulis, bet paskui pritaria: — Gal ir gerai. Labai gerai, palaukiau jis netrukus. Yra lyjanti naktis,

išgelbėtas, tik truputį sujaudintos širdies ir gero noro. Maža viltis atsiranda tėvo širdyje ir pamažu grįžta ramumas. Kažkoks lengvumas nusileido ir ant visų namų — jie pradeda valgyti, miegoti ir kalbėti laisvai tarpusavyje ir su kitais. Ir eigulis Andriekus jau nejunta gėdos nei baimės susitikdamas su svetimais, jis vėl džiugiai ir su noru dirba save darba ir yra vertinamas visų. Šiandien jis palydi naująjį eirininką į urėdiją ir padeda jam sutvarkyti daug reikalų. nes jis yra senas vilkas ir viską sugeba. Šitai jį verčia truputi didžiūtiotis, ir jis kalbėjo ir juokavo daugiau, negu bet kuria kita diena. Jis grįžo su girininku vėly vakarą, ir nuo girininkijos suko vienas tiesiai per mišką namo. — Andriekau, — vejasi jį per kelią girininkas, pasimkite dėi visa ko mano šautuvą, dabar tokie laikai. — Nereikia, — pasako eigulis, bet paskui pritaria: — Gal ir gerai. Labai gerai, palaukiau jis netrukus. Yra lyjanti naktis,

išgelbėtas, tik truputį sujaudintos širdies ir gero noro. Maža viltis atsiranda tėvo širdyje ir pamažu grįžta ramumas. Kažkoks lengvumas nusileido ir ant visų namų — jie pradeda valgyti, miegoti ir kalbėti laisvai tarpusavyje ir su kitais. Ir eigulis Andriekus jau nejunta gėdos nei baimės susitikdamas su svetimais, jis vėl džiugiai ir su noru dirba save darba ir yra vertinamas visų. Šiandien jis palydi naująjį eirininką į urėdiją ir padeda jam sutvarkyti daug reikalų. nes jis yra senas vilkas ir viską sugeba. Šitai jį verčia truputi didžiūtiotis, ir jis kalbėjo ir juokavo daugiau, negu bet kuria kita diena. Jis grįžo su girininku vėly vakarą, ir nuo girininkijos suko vienas tiesiai per mišką namo. — Andriekau, — vejasi jį per kelią girininkas, pasimkite dėi visa ko mano šautuvą, dabar tokie laikai. — Nereikia, — pasako eigulis, bet paskui pritaria: — Gal ir gerai. Labai gerai, palaukiau jis netrukus. Yra lyjanti naktis,

tačiau pilnačio metas, ir mėnuojaučiai net ir pro lietu. Nėra šviesu, tačiau miškan įpratusios akys iš karto pastebi ant geležinkelio pylimo kažką nereikalingą. — Eigulis sustoja Pašaukti? Eiti artyn? Jis svarsto, nusiima nuo pečių šautuvą ir kartoja tyliai: Labai gerai.

Tas ant pylimo švysterėja pažemiu ranka pritempdyta lempute: argi jis nededa minos ant bėgių?

— Stok! — sušunka eigulis. Šis pats nežino, kad šaukia, jis supranta tik išgirdęs savo balsą.

Žmogus pašoka, ir pro eilulio kojas prazvimbia kulka. Ir tuo pačiu metu šauna jis. O, gera medžiotojo akis, gera ranka! — galvoja jis ir eina prie tamsaus susmukusio daikto. Kai jis artinasi į krečią visą ko mano šautuvą, žmoguoja jo rankoj, ir kai brėžia degtuka — jis jau žino. Žino — ant geležinkelio bėgiu eulio sūnūs. Ir jis jau nebemato, kad iš nušovė tėvas. — Gera, taikli ranka, — galvoja eigulis

ir mąsto: ar jis pažino mano balsą šaudamas? Jis dar užbrėžia degtuką, atsargiai surenka sūnaus atneštus daiktus ir nuneša žemyn į griovį: traukinys praėis sveikas šį kartą. — mano jis. Paskui grįžta ir persiveria per pečius kūną.

Lyja, įsilyja smarkiau. — Tai nuplaus kraują, — galvoja eigulis ir eina į namus. — Nešu aš jį kaip rugių gubą, kaip vogtą rastą. Ne, koks tu lengvas, — sako jis garsiai, vieną kartą jis dar prakalbėjo į sūnų. — Pora kilometrų mes kaip nors pareisim. — Jis prišaukia kūną už rankos, ranka yra dar šilta, ir tik palengvėle šala ir stingsta. Ir ant jo krūtinės guli sūnaus galva, ji truputi linguoja nuo tėvo žingsnių.

Jis paskui niekaip neatsiminė, kiek laiko jis ėjo, bet buvo tamsu, buvo dar naktis kai atėjo į kiškių pievą. Čia jis baliko lavoną nuėjo į namus ir vėl grįžo — ir dar nebuvo išaušę, kai jis prie lovos pasikabino šautuvą, pasidėjo po pagalvę savo drabužius ir at-

sigulė.

VII.

Jis gulėjo ilgai, visi jau buvo atsikėlę ir po pusryčių, — o jis gulėjo.

— Sergi, Jonai? — klausinėja žmona.

Jis pakrato galvą, tačiau gulė visą dieną ir dar kitą, — o dienos yra gražios ir šiltos, kiekvieną minutę kas nors pražaidi, ir paskutiniai medžiai skuba išvystyti lapus. Ir abu vaikai yra kaip išsprogę medžiai viskas sunkaus yra nuo jų nukritę, ir jie nesulaiko savo gyvenimo. Tėvas tylomis žiūri į juos iš savo lovos ir kartą lengvai šypsterėja.

— Atnešk man, vasarinius drabužius, — taria jis žmonai tą dieną, ir atsikelia po keturių dienų gulėjimo, ir po pietų taria:

— Eikš su manimi.

Už sodo į miško laukymę nueina jie, prie jovarų, prie seno žalio kelmo.

— Ar aš taip seniai buvau ir užmiršau, ar kažkas yra netaip: argi čia pievos viduryje

augo eglaitė? — klausia ji. Ir vyras ilgai tyli, paskui sako:

— Jos nebuvo pirma. Tu čia galėsi pasimelsti už Vincą — ir mane.

Ji žiūri ir pamažu supranta — ji atsiklaupia ant žolės, keblais nueina iki eglaitės ir parliais rauda labai tyliai ir labai skaudžiai. Kai ji truputį aptyla, vyras prieina, atsiklaupia šalia jos ir papasakoja apie aną naktį. Po ilgo laiko ji pakyla ir patraukia jį atsistoti — ir pasako ramiai:

— Taip reikėjo. Aš tik verkiu, kad jie taip neišmatuojami toli palaidoti vienas nuo kito — mūsų pirmagimiai sūnūs.

Dar praeina laikas, ir ji sako: — Grįžkime namo, ir ten yra mūsų vaikai.

Žengdama ji laiko jo ranka ir taria labai švelniai:

— Tu pasenai, Jonai, per šią savaitę.

O kai ėjo pro jovarą, ji sustojus pasako:

— Išpauk medžio žievėje kryželį, tėvai.

(Pabaiga)

VIENYBĖS IR SUSIDRAUSMINIMO KELIU

ALT ŽODIS LIETUVIAMS

TAUTIEČIAI,

Ižengėme į Naujuosius Metus didžios nerimasties kamuojami ir drauge didžios vilties gaivinami.

Kremliaus vadovaujamas pasaulinis komunizmas kėsina nuzudyti vakarietiškoji civilizaciją ir pavergti visą žmonių. Tolimųjų Rytų įvykiai atidarė akis ir tiems, kurie dar svyravo ir abejojo, paryškino Maskvos klastą ir jos 1950 metų agresiją prieš Lietuvą ir kitas Baltijos valstybes. Labiau nei kada nors pasaulis supranta šandie, kad tautų laisvę ir demokratijos laimėjimas sąlygoja pastovią taiką ir žmonių pažangą. Laisvė, kaip ir taika bei valstybių saugumas, yra nedalomai.

Atsilankę šandie Washingtone po sėkmingai praėjusio BALFo Seimo, po konferencijos New Yorke su estų ir latvių veikėjais, kurioje buvo aptartos bendros veiklos gairės, po pasitarimo su Voice of America vadovybe, iš kurios gautas užtikrinimas, kad Amerikos Lietuvių Tarybos pastangos sudaryti sąlygas prabilti iš čia lietuvių kalba netrukus duos praktiškus vaisius, mes savo įteiktame Valstybės Sekretoriui rašte pareiškėme, kad Amerikos lietuviai visomis išgalėmis remia ir remis Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybės pastangas sulaukyti pasaulinio komunizmo veržimąsi ir likviduoti jo agresijos padarinius; kad pakibus virš Europos grėsmė yra drauge grėsmė ir Amerikai; kad negana sudrausti komunistinį agresorių Ašijo, bet, kad reikia likviduoti ir 1940 metų agresijos padarinius Europoje; kad Lietuvos valstybės išlaisvinimas turi būti įsakiama įjungtas į Amerikos taikos ir antrojo pasaulinio karo politinio likvidavimo progresą; mes pertiekėme vieną Amerikos lietuvių pasiryžimą veikliai įsijungti į Jungtinių Amerikos Valstijų organizuojamą pasipriešinimą pasaulinio ko-

munizmo užmačioms ir suformulavome mūsų konkrečius, gyvenamo politinio momento diktuojamus, pageidavimus.

Amerikos Lietuvių Tarybos Vykdomojo Komiteto Jūsų vardu padarytas žygis įpareigoja visus šiame krašte gyvenančius lietuvius. Žodžius t u r i s e k t i d a r b a i, nes tik iš mūsų darbų pasaulis spręs, ar mūsų tauta, mūsų ir mūsų tėvų žemė turės būti laisva ir nepriklausoma. Todėl dar labiau suglaudinkime gretas ir pademonstruokime šiam kraštui ir visam pasauliui mūsų politinį subrendimą ir laisvės branginimą.

Artimiausia proga tai padaryti — tinkamai paminėti trisdešimtmetę Lietuvos valstybės nepriklausomybės paskelbimo sukaktį ir sumobilizuoti kovai dėl Lietuvos išlaisvinimo reikalingas lėšas. Visose mūsų didelio, plataus ir galingo krašto vietose, kur tik esama lietuvių, tatai turi būti padary-

ta. Ten, kur vietos jėgos yra nepakankamos, kreipkitės į didesnius Amerikos Lietuvių Tarybos skyrius, — jie mielai Jums patalkins. Priimkite rezoliucijas šiame atsišaukime paliečiamais ir pasiūskite jas savo Valstybių senatoriams ir kongresmanams.

Kovai dėl Lietuvos išlaisvinimo lėšų telkimas nesiriboja Lietuvos valstybės nepriklausomybės sukakties minėjimo proga. Šiais kritiškais metais Amerikos Lietuvių Taryba yra užsibrėžusi sukelti 100.000 dolerių sumą. Kaip jau esame paskelbę, mūsų tautinė garbė ir mūsų istorinė pareiga reikalauja, kad tas užsimojimas būtų ištesėtas. Nuo Jūsų, Tautiečiai, pareis Laisvės Mobilizacijos Vajaus pasisekimas.

Šių metų sausio 12 dieną įsigali tarptautinė konvencija tautų žudymui sudrausti, dėl kurios sudarymo ir ratifikavimo Amerikos Lietuvių Taryba yra padariusi tiek daug pa-

stangų. Akivaizdoje skaudžių mūsų pavergtos tautos išgyvenimų yra tai svarbus įvykis.

Gausi ir pajėgi mūsų lietuviškoji šeima šiame krašte padidėjo 25.000 atvykusiųjų iš tremties. Visi jie, kietos tremties dalios užgūdinti, yra bekompromisiniai kovotojai su sovietiškomis užmačiomis ir už Lietuvos išlaisvinimą.

Atidėję į šalį visa tai, kas gali mus skirti, pajungę mūsų grupines ir asmenines ambicijas ir visą mūsų valią vienam didžiam ir istoriniam uždaviniui — Lietuvos valstybės išlaisvinimui ir kryžiuojamos beinaikinamos lietuvių tautos išsaugojimui. Vieningai spieskimės apie AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBĄ ir su pasitikėjimu talkinkime VYRIAUSIAJAM LIETUVOS IŠLAISVINIMO KOMITETUI.

Vienybės ir tautinio susidrausminimo ženkle mes laimėsime.

Amerikos Lietuvių Tarybos Vykdomasis Komitetas

POPIEŽIUS PASKELBĖ JUBILIEJINIŲ ATLAIDŲ SĄLYGAS

Gruodžio 11 d. slaptojoj Konistorijoje Šv. Tėvas pranešė Kardinolų Kolegijai savo nutarimą 1951 metais išplėsti Šv. Metų Jubiliejų į visą pasaulį. Šis nutarimas buvo realizuotas Kalėdų pirmąją dieną, išleidžiant šiuo reikalu apaštalinę konstituciją "Per annum sacram".

Norėdamas sudaryti progą pasinaudoti Jubiliejaus malonėmis ir tiems, kurie negalėjo aplankyti Romos, Šv. Tėvas skelbia visam katalikiškam pasauliui, visai Vakarų ir Rytų Bažnyčiai Šv. Metus, pradedant 1951 m. pirmąją sausio ir baigiant tų pačių metų gruodžio 31 d. Viso pasaulio katalikų vyskupai yra kviečiami parengti savo tikinčiuosius šiemis ypatingų malonių metams rekolekcijomis, misijomis bei specialiais pamokslais. Visi yra raginami melstis už taiką, melstis, kad Dievas suteiktų jėgoms tiems, kurie yra persekiojami dėl tiesos, kad pabėgėliai, kaliniai ir belaisviai galėtų greičiau sugrįžti į savo tėviškes.

Konstitucija nustato šias keturias sąlygas laimėti Šv. Metų atleidams:

- 1) išpažintis; 2) Komunija; 3) vyskupo nustatytų bažnyčių aplankymas ir 4) bažnyčias lankant, sukalbėjimas nustatytų maldų.

Išpažintis gali būti atlikta ir Komunija priimta prieš bažnyčių lankymą, laike lankymo ar jo lankymą užbaigus, tik reikalaujama, kad paskutinis darbas atleidams pelnytų, pav. paskutinis bažnyčios aplankymas arba Komunijos priėmimas, būtų atliktas Dievo malonės stovyje, t. y. esant be sunkios nuodėmės, nes sunkios nuodėmės stovyje atlikti žmogaus darbai neturi jokios antgamtinės vertės ir tuo pačiu negali pelnyti atleidų. Atleidams pelnyti nepakanka velykinės išpažinties ir Komunijos, nes tai ir šiaip katalikams yra privaloma.

Konstitucija suteikia vyskupams galią nustatyti savo vyskupijos ribose bažnyčias arba viešas koplyčias, kurias tikin-

tieji turi aplankyti, norėdam pelnyti Šv. Metų atleidus. Kur keturių bažnyčių nėra, ten vyskupo nustatymu keturi jubiliejiniai bažnyčios aplankymai gali būti atlikti ir vienoje bažnyčioje. Keturi vienos bažnyčios, arba pagal vyskupo nustatymą, keturių bažnyčių aplankymai gali būti atlikti viena diena arba laisvai išdėstyti per ilgesnį laiko tarpą. Jei kas, norėdamas aplankyti bažnyčią, rastų jos duris uždarytas arba kitu būdu būtų sukludytas į ją įeiti, užtenka, kad nustatytas maldas sukalbėtų prie bažnyčios durų.

Lankant keturias įvairias bažnyčias kiekvieną kartą turi būti sukalbėtos šios maldos: 5 kartus — "Tėve mūsų", "Sveika Marija" ir "Garbė Dievui Tėvui"; vieną kartą — "Tėve mūsų", "Sveika Marija" ir "Garbė Dievui Tėvui" Šv. Tėvo intencija ir vieną kartą "Tikiu į Dievą Tėvą". Be to, 3 kartus "Sveika Marija" su invokacija "Taikos Karaliene" melski už mus! ir vieną kartą maldą "Sveika Karaliene, Gailestingumo Motina". Tikintieji yra ragintini prie visų šių maldų dar pridėti Popiežiaus Pijaus XII Šv. Metų maldą, kuri tačiau nepriklauso prie sąlygų gauti jubiliejinius atleidus.

Konstitucija, be to, pastebi, kad pilnai išpildžius visas sąlygas vienam atleidų gavimui, galima pradėti tas pačias sąlygas siekiant atleidus pelnyti antrą kartą ir t.t. Atleidus gali kiekvienas pelnyti kiek nori kartų juos aukodamas už save patį arba už mirusius.

Konstitucija toliau numato visą eilę atvejų, kuriais klebonai bei išpažinėji klausytojai gali nuo kai kurių jubiliejiniams atleidams pelnyti sąlygų tikinčiuosius atleisti arba jas pakeist kitomis. Taip nuo bažnyčios aplankymo pagal reikalingą visiškai arba dalinai gali būti atleisti ligoniai, seneliai virš 70 metų amžiaus, darbininkai, kurie negali pasitraukti nuo savo darbo, juo labiau kaliniai ir belaisviai; apskritai, visi, kurie dėl kokios nors rimtos priežasties nuo bažnyčios lankymo yra sukludyti. Atleidžiant nuo bažnyčios lankymo, jei yra galima, to vietoje turi būti uždėtas, kuris nors kitas geras darbas. Ligoniai, kurie dėl silpnumo nepajėgia sukalbėti ne atleidams reikalaujamų maldų, gali būti dalinai ir nuo jų atleisti.

ŠV. TĖVAS RODO KELIĄ PASAULIUI

(Atkelta iš 3 pusl.)

tų sustiprėjimui, nematant arba nepaisant visiems bendro pavojaus.

Reikia, kad jos suprastų, kad tikriausi ir ištikimiausi sąjungininkai yra tie, kurie galvoja krikščioniškai arba bent tiki į Dievą. Tai turi reikšmės ir viešose tarptautinėse santykiuose, o ne vien tik tautiniuose bei politiniuose interesuose, nekreipiant dėmesio į gilius skirtumus pagrindiniame pasaulio ir gyvenimo suvokime.

Šiuo išpėjimus Mums diktuoja tie nesupratimai ir tas neryžtingumas nuoširdžių taikos draugų tarpe taip didelio pavojaus akivaizdoje. Trokšdami gero visoms tautoms, esame tikri, kad nėra kitos priemonės taikos apgynimui ar patvariam jos atstatymui, kaip tik glaudį vienybę visų savo ateitį kuriančių tautų, sujngtų

pasitikėjimo ir tarpusavio pagalbos.

Deja, paskutiniu laiku visą tarptautinę bendruomenę į dvi priešingas dalis dalijanti susiskaldymo linija darėsi vis gilesnė, pasaulio taiką išstatydama didžiausiam pavojui. Pasaulio istorija dar nežino didesnės nesantaikos, kaip dabartinė, kuri yra taip išsiplėtusi kaip platus pats žemės rutulys. Mūsų dienomis kare pasirodę tokie visi edukiniai ginklai, kad žemė liktų "immanis et vacua" (Gen. 1, 2), tyrlaukiai ir chaosas, panašūs į dykumą, tik ne į tą, kuri buvo pasaulio kūrimo rytmetį, bet į tą, kuri primena žemės sunaikinimo saulėlydį. Visas tautas ištiktų karo sunaikinimas, ir konfliktas išsiplėstų net tarp to paties krašto žmonių, didžiausiam pavojui išstatydamas pilietines institucijas bei dvasines vertybes, nes šiuo momentu tie patys sunkiausias problemas, kurios anksčiau galėjo būti sprendžiamos nepriklausomai viena nuo kitos.

O kaip norėtų Bažnyčia prisidėti prie kelio išlyginimo šiam tautų sugyvenimui! Jai Rytai ir Vakarai nereiškia priešingų principų, bet dalyvauja bendrame paveldėjime, kurį visi kūrė bendromis jėgomis ir yra pašaukti bendrai kurti ateityje. Savo dvasinės misijos jėga ji yra visų tautų motina ir visų tų, kurie ieško — ištikimos talkininkės ir išmintingos vadovės.

Ir tačiau didžiausia neteisybė — iš gerai žinomos pusės Mums primetamas kaltinimas, kad norime karo ir kad tuo tikslu bendradarbiaujame su "imperialistinėmis" galybėmis, kurios — kaip tvirtinama — viliasi daugiau masinio žudymo karinių priemonių jėga, negu teisės įgyvendinimu.

Ką kitą Mes galime atsakyti į tokį skaudų įžeidimą, jei ne taip: perkratykite dvyliką praėjusių Mūsų Pontifikato metų, ištrinkite kiekvieną Mūsų lūpmis pasakytą žodį, kiekvieną iš Mūsų plunksnos išėjusių sakinių — jūs nerasite nieko, kaip tik paraginimus taikai. Prisiminkite ypatingai fatališką

1939 mt. rugpjūčio mėnesį, kada besiplečiant kankinančiai karinio pasaulinio konflikto baimėi, nuo Albano ežero krantų kėlėme Mūsų balsą, saikindami Dievo vardu valdančiuosius ir tautas išspręsti savo nesutikimus bendrais ir legaliais keliais. Niekas neprarasta su taika — šaukėme — viskas gali būti prarasta su karu!

Taip darėme praėityje. Taip darysime ateityje, kol dieviškajam Bažnyčios Steigėjui patiks laikyti ant Mūsų silpnų pečių Aukščiausiojo Ganytojo pareigų didybę ir naštą.

Ilgas, sunkus, pilnas erškėčių ir spyglių yra kelias, vedantis į tikrąją taiką. Tačiau didelės žmonių dauguma yra pasirodusį pakelti visas aukas kad tik liktų apsaugota nuo naujo karo katastrofos. Vis dėlto uždavinys yra toks didelis ir grynai prigimtinės priemonės yra taip menkos, kad mūsų žvilgsniai krypta aukštyrų ir mūsų rankos keliasi maldai į didybę To, Kurs iš dieviškojo spindėjimo nusileido iki mūsų ir tapo kaip "vienas iš mūsų".

Viešpaties galybė, kuri kreipia valdančiųjų širdis, kur Jam patinka, kaip upių krantai savo srove, (plg. Prov. 21, 1), gali sulaukyti blaškančią valtį audrą ne tik su išsigandusiais Petro draugais, bet su visa žmonių. Vis dėlto yra šventa Bažnyčios vaikų pareiga savo maldomis ir aukomis maldauti, kad pasaulio Viešpats Jėzus Kristus, palaimintas amžiu Dievas (Rom. 9, 5), nutildytų žmonių vėjus ir jūrą ir išskankintai žmonių giminei suteiktų "tranquillitas magna" (Mt. 8, 26) — didžiąją tikrosios taikos ramybę.

Šiomis mintimis teikiame jums iš širdies, mylimieji sūnūs ir dukterys, ir tiems, kurie plačiam pasaulyje klauso Mūsų balso Apaštališkąjį Palaiminimą.

VLiko delegacija: Brazaitis, Kaminskas, Karvelis pr. mt. gruodžio mėnesį lankėsi Bonnoje, kur sumezgė ryšius su parlamento svarbiųjų frakcijų asmenimis.

LIETUVIAI KOVOJA

Strasburge lapkričio pabaigoje visa eilė tarptautinių organizacijų buvo surengusios savo konferencijas. VT pavestį jose dalyvavo iš Paryžiaus Dr. S. A. Bačkis, pulk. Lanskoronskis ir E. Turauskas. Jie dalyvavo Federalistų suvažiavime kaip lietuvių federalistų komiteto atstovai. Paskiau dalyvavo eilėje kitų suvažiavimų. Visur Lietuvos delegatai gavo progos ir aktyviai pasireiškė — pulk. Lanskoronskis federalistų suvažiavime, p. E. Turauskas visuome-

nei surengtame mitinge pasakė kalbą ir sukėlė susidomėjimo Lietuvos ir kitų rytuose pavergtų tautų problema. Be to, Dr. Bačkis ir E. Turauskas dalyvavo suvažiavime komiteto krikščioniškajai kultūrai ginti. Visi tie suvažiavimai sirgo europinės vienybės reikalais ir pavergtosios Europos reikalais buvo nustumti į šalį. Daugiausia dėmesio pavergtiems parodė komitetas krikščioniškajai kultūrai. Iš Vokietijos buvo į Strasburgą nusiųstas J. Brazaitis.

LIETUVIAI PENKIVOSE KONTINENTUOSE

VLiko bendradarbio V. Mincevičiaus pastangomis italių "L'Orta dell'Azione" pr. mt. lapkričio 18 d. išidėjo platų straipsnį apie bažnyčios padėtį Lietuvoje.

VT spausdina brošiūra anglų kalba, kurioje surinkti visi VLiko memorandumai, įteikti JTO genocido reikalui.

Italų katalikų enciklopedija pažadėjo įdėti straipsnį apie lietuvių katalikų literatūrą ir meną.

Giovani Papini parašė straipsnį apie žinomą mūsų poetą Baltrušaitį. Jį išspausdino "Il Messaggero di Roma" pr. mt. lapkričio 12 dieną.

VLiko Lietuvių Išlaisvinimo Taryba šiomis dienomis išleido naują knygutę "Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Kelias", kurioje patiekta nemažas pluoštas medžiagos PLB ir lietuvių išlaisvinimo reikalais. Knygutė 78 pusl. Knygutę jau išsiuntinėta PLB LOKams, kraštų valdyboms ir PLB veikėjams JAV-bėse. Nors atspaudintas labai ribotas skaičius, bet jeigu kas interesuotųsi, dar galėtų minėtą leidinį užsakyti Eltoje.

VLiko nariai p. J. Kavaliūnas su šeima ir p. V. Vaitiekūnas šiomis dienomis išvyko į JAV-bes. Pirmąjį pavaduoja p. A. Mažiulis, antrąjį — J. Grinius.

Pastaruoju metu vietos vo-

kiečių administracija pradėjo daryti kai kuriuos sunkumus VLiko nariams bei bendradarbiams gyvenamųjų patalpų atštraipsnį apie bažnyčios padėtį Lietuvoje.

Visi tautiečiai, radę nelietuvių spaudoje medžiagos apie Lietuvą, skubos keliu prašomi persiųsti Informacijos Tarnybai: ELTA, (14b) Pfullingen, Goetherstr. 18, Germany. Ypačingai kreipiamės į tuos, kuriems siuntinėjami "Eltos Biuletiniai".

Skaitytojus jau pasiekė paskutinis praeitų metų "Eglutės" numeris, kuris yra tikrai gražus ir turiningas. Nuo Naujų Metų "Eglutė" redaguoja Pr. Naujokaitis.

Belgijoje — "Gimtoji šalis" vėl pradėjo eiti kaip Belgijos Lietuvių Bendruomenės biuletenis.

Stipriausioji šiuo metu išcivijoje balerina Ald. Šlepetytė, pradėjusi dirbti Kaune ir vėliau šokusi Paryžiuje ir su prancūzų baletu dalyvavusi užsienio išvykose, su šeima emigravo į JAV.

Lietuvių Profesorų Draugijos Amerikoje metinis suvažiavimas įvyks Cicero, III, vasario mėn. 17 dieną. Berne mieste, Šveicarijoje, gyvenantieji lietuviai viename savo prieššventiniame susirinkime nutarė paremti lietuvių gimnaziją Diepholze ir šiam reikalui suaukojo 20 DM.

PASAULIO LIETUVIŲ KULTŪROS ŽURNALO

AIDŲ

platinimo vajas

lapkričio, gruodžio, sausio ir vasario mėnesiais

AIDAI yra mokslo, literatūros bei meno ir visuomeninio gyvenimo mėnesinis žurnalas.

AIDAI puoselėja tautinę kultūrą ir savo puslapiuose talpina lietuvių mokslininkų, rašytojų ir menininkų naujausias kūrybos darbus.

AIDAI apjungia visus pasaulio lietuvius, kuriems rūpi lietuviškoji kultūrinė kūryba, tautinės gyvybės išlaikymas ir Lietuvos nepriklausomybės atgavimas.

AIDUS redaguoja redakcinis kolektyvas sudarytas iš žymių lietuvių kultūrininkų su rašytoju Ant. Vaičiūlaičiu priėmimo.

AIDŲ prenumerata metams: JAV ir Pietų Amerikoje — \$5.00; Kanadoje — \$5.50 (kanadiški — \$6.00); kituose kraštuose — \$6.00. Atskiras numeris JAV — 50 c.; kitur — 55 c.

AIDŲ administracijos adresas: — AIDAI, Kennebunk Port, Maine

VISI KVIEČIAMI Į KULTŪROS ŽURNALO

AIDŲ platinimo talką

Tenelieka nė vieno lietuvių, kuris neskaitytų

A I D Ų

LIETUVIŲ DIENŲS

MODERNIŠKAS ILIUSTRUOTAS PASAULIO LIETUVIŲ MAGAZINAS

KAINA: \$3.00 METAMS, \$1.50 PUSEI METŲ.

ADRESAS:

9204 S. BROADWAY, LOS ANGELES 3, CALIF.

KNIGHTS OF LITHUANIA

PITTSBURGH DISTRICT

ANNUAL WINTER FROLIC

DANCING 9 TO ?

MUSIC BY "THE EDALJONS"

DONATION 75 c.

LIETUVIAI BIZNIERIAI RENGIA ŠAUNIĄ UŽGAVENIŲ VAKARIENĘ

Tradicinė Lietuvių Biznierių vakarienė šįmet įvyks vasario 6-tą d., užgavėnių dienoje, Šv. Kazimiero parapijos salėje, South Side.

Vakarienės pelnas kaip ir visuomet skiriamas Šv. Kazimiero parapijos naudai, nes toji parapija dirba didelį lietuvių kultūros darbą: užlaiko netik pradžios bet ir aukštesnę mokyklą, gražias lietuviškas kapines, parapijos sales, remia vienintėlį lietuvišką laikraštį Pittsburghe "Lietuvių Žinias" ir visokiais kitais būdais prisideda prie lietuviškos veiklos.

Garbė Pittsburgho lietuviams biznieriams už jų sumanymą

paremti šią taip svarbią mūsų tautos dvasinę instituciją.

Kaip mums praneša šįmet organizuoti vakarienę bus ypatingai šauni. Geriausios parapijos šeimininkės priruoš labai skanią vakarienę, o mūsų jaunimas išpildys puikią meniską programą su dainomis ir įvairiais užgavėnių tradiciniais juokais: lašinsko ir kanapinsko kautynes, būrelio užgavėnių žydu pasirodymas ir kiti. Po programos iki vidurnakčio bus linksmi šokiai, prie gero orkestro. Įžanga tik \$2.00 asmeniui, o vien į šokius 75 c. Visi ruoškimės toje vakarienėje dalyvauti.

Koresp.

DĖMESIO!

Pranešama, jog sausio 21 d. ruoštas Klaipėdos išvadavimo minėjimas dėl pasitaikiusių techniškių kliūčių neįvyks. Jis nukeliamas netolimai ateičiai.

Tremtinių Draugijos Valdyba

ISTEIGTAS LKD SKYRIUS

Pernai buv. Lietuvių Kalbos Draugijos centro valdybai (Vokietijoje) pradėjus savo veiklą Clevelande ir raginant steigti LKD skyrius, Pittsburgho lietuvių kalbos mylėtojai aktyviai darbavosi, norėdami tokį skyrių įsteigti Pittsburghe. Sąlygoms susiklosčius skyriaus sukūrimas įvyko tik šįmet.

Steigiamasis susirinkimas, kun. A. Sušinsko rūpėčiu, įvykiu sausio 14 d. "Lietuvių Žinių" redakcijos patalpose. Jame buvo kalbėtasi draugijos statuto, ateities veiklos ir kt. klausimais. Susirinkimas natarė smulkiau tais reikalais pasikalbėti kitame susirinkime.

Susirinkime buvo išrinkta ir skyriaus valdomieji organai: valdyba ir kontrolės komisija. Valdyba išrinkta tokios sudėties: kun. A. Sušinskas, akt. Ignas Gatautis ir A. Kasulaitis. Kontrolės komisiją sudarė: T. Dr. V. Gidžiūnas, J. Virbailis ir V. Stasas. Susirinkimai bus daromi kas mėnesį ir pagal reikailą. Visi, pasiryžę aktyviai įsijungti į lietuvių kalbos puoselėjimo darbą, kviečiami įsirašyti į draugiją, pranešant apie tai bet kuriam valdybos nariui.

SVEČIUOJASI PAS SESERĮ

Mrs. M. Yurkus iš Niles, Ohio svečiuojasi Pittsburghe pas savo seserį Mrs. P. Yakštis.

LIETUVOS VYČIŲ RADIO

Programa

KIEKVIENĄ SEKMADIENĮ IŠ STIPRIOS McKEESPORT RADIO STOTIES WMCK

1360 KYLOCYCLES

NUO 2:10 IKI 2:25 VAL.

Jei norite šioje radijo programoje skelbtis, kreipkitės:

Knights of Lithuania, 2211 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.

Programos vedėjai: Vyt. Jucevičius ir W. Količius

VISI KLAUSO LIETUVIŠKŲ RADIO PROGRAMŲ TRANSLIUOJAMŲ IŠ

WMCK — 1360 KILOCYCLES, McKEESPORT, PA., STOTIES

Lietuvių Radio Žinių programa transliuojama kiekvieną sekmadienį 1:45 val. po pietų. Jai vadovauja Tėvai Pranciškonai. Kiekvienoje programoje yra religinė ar kultūrinė paskaitė, įvairios žinios, gerai paruošti montažai ir gražios lietuviškos dainos, dėl to visi mielai klausosi ir gėrisi.

Jeigu turite ką nors paskelbti, pasveikinti ar pareikšti užuojautą, tai savo pranešimus siųskite: Franciscan Fathers, St. Anthony's Church, Box 246, Bridgeville, Pa., telefonas: Bridgeville 41.

AČIŲ RĖMĖJAI

Nuoširdi "Lietuvių Žinių" bendradarbiė Ona Vaitiekūnienė, prieš kurį laiką užsimokėjo laikraščio prenumeratą metus į priekį ir ta proga paaukojo dojerį laikraščio patobulinimui. Ačiū.

VYČIŲ 19 KP. SUSIRINKIMAS

Pirmasis Vyčių 19 kuopos susirinkimas įvyko sausio 11 d. Šv. Kazimiero parapijos salėje. Jam jau pirmininkavo naujosios valdybos pirmininkė J. Valkauskaitė. Susirinkime senoji valdyba davė praeitų metų veiklos apyskaitą, buvo apsvartytas ateinantis kuopos kortų lošimo vakaras ir kiti reikalai. Gailla tik, kad daug kuopos narių nesilanko į susirinkimus. Tačiau tenka džiaugtis naujos pirmininkės energija ir gražiais planais ateičiai narių sudausminimo, susirinkimų pravedimo ir kituose reikaluose. Po susirinkimo vytytės savo draugus pavaišino skaniais pyragaičiais ir kava.

Vytis

BRIDGEVILLĖS LIETUVIAI MINĖS VAŠARIO 16-JĄ

Nedidelė Bridgevillės lietuvių kolonija, praeitais metais pirmą kartą suruošusi gražų vasario 16-sios minėjimą, ir šįmet jau ruošiasi iškilmingai atšvęsti šią svarbią šventę. Tėko patirti, jog minėjimas įvyks pirmą sekmadienį po vasario 16 dienos.

SOUTH SIDE

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

° Vytautas Petkevičius, 8 m., guli Children's Hospital. Jam padaryta kojos operacija. Jis mokosi Šv. Kazimiero mokykloje III skyriuje.

° Aleksandras Zamulevičius, ilgus metus buvęs Šv. Kazimiero par. bažnytiniame komiteate, sunkiai serga.

° Margareta Kapučinskienė — Ylekiene guli Shady ligoninė. Ji jaučiasi silpnai ir dabar gydytojai tyrinėja jos sveikatą.

° Marija Petraitienė palaidota sausio mėn. 15 d. Šv. Kazimiero kapinėse. Bažnyčioje ir kapinėse dalyvavo daug žmonių.

MIRĖ M. PETRAITIENĖ

Naktį iš sausio 10 į 11 dieną mirė Marija Petraitienė, didelė "Lietuvių Žinių" bičiulė ir

Šv. Kazimiero parapijos komiteto nario Broniaus Petraičio motina. Pašarvota Wenslovo laidotuvių koplyčioje. Laidotuvėms įvyko sausio mėn. 15 d., pirmadienį. A. + a. Marija Petraitienė buvo susipratusi lietuvių katalikė, didelė lietuviškojo darbo rėmėja.

ESPLEN

° 62 Vyčių kuopos vakaras įvyks sausio 28 d. (sekmadienį), 7 val. vak. Šv. Vincento parapijos salėje. Bus suvaidinta dainų, tautinių šokių ir muzikos pynė "Sekminių vainikas". Įėjimas suaugusiems 75 c., vaikams 25 c. Po meninės dalies bus šokiai. Visuomenė kviečiama gausiai dalyvauti.

Vakaro pelnas skiriamas Šv. Vincento parapijai.

° Praeitą sekmadienį (sausio 14 d.) įvyko Šv. Vincento parapijos narių metinis susirinkimas. Klebonas kun. P. Lūnskis padarė metinę apyskaitą ir pranešė, jog naujosios bažnyčios statymo fonde yra per 56.000 dol. Parapijos veikimas yra darnus ir aktyvus.

MŪSŲ LIGONIAI

° Mr. Juškonis jau kuris laikas serga ir guli šv. Juozapo ligoninėje.

° Taip pat serga ir Mrs. Petronėlė Marchukonis, kuri gydosi savo namuose.

Dovanos platinotojams

"LAIŠKŲ LIETUVIAMS" PLATINTOJAI, iki 1951 m. birželio 1 d. surinkę daugiausia prenumeratorių, gau vertingas dovanas: 1. Televizijos aparatą arba 150 dol. 2. Šaldytuvą arba 100 dol. 3. Radijo aparatą arba 50 dol. Ir visi kiti platinotojai, surinkę didesnį skaičių skaitytųjų, bus apdovanoti.

"Laiškų Lietuviams" kaina tik 1 dol. metams.

Adresas: "Laiškai Lietuviams", 5541 So. Paulina St., Chicago 36, Ill.

"Lietuvių Dienų" Nr. 9 turinys

Magazine išspausdinta apie 40 naujausių iliustracijų iš

ST. ANTHONY'S DEVOTION

Rev. Thomas Quigley, Superintendent of School of Pittsburgh Diocese, will preach the next series of Thirteen Tuesday in honor of St. Anthony. Devotions begin at 7:15 p. m. in Lithuanian and 7:30 p. m. in English.

ŠV. KAZIMIERO BAŽNYČIOJE NOVENA

I ŠV. ANTANĄ

Noveną ves angliškai Kun. Thomas Quigley, Pittsburgh'o vyskupijos katalikų mokyklų superintendentas. Jis yra žymus pamokslininkas ir jo pamokslai bus žmonėms labai įdomūs. Uoliai dalyvaukime-

FRIDAY, JAN. 26, 1951

ST. VINCENT'S SCHOOL HALL
TABOR STREET
ESPLEN, PITTSBURGH 4, PA.

KONSULATAI PRAŠO

Lietuvos Generalis Konsulatas New Yorke prašo jam pranešti savo adresus visų tų lietuvių, kurie dar iki šiol to nėra padarę. Pranešant reikia nurodyti gimimo datą, vietą, atvykimo datą, laivo vardą ir dabartinį adresą. Tie, kurie jau yra tokį pranešimą anksčiau padarę, prašomi pranešti tik naują adresą, jei yra pakeitę gyvenamąją vietą.

Primenama, kad Lietuvos įstatymai įpareigoja užsienyje gyvenančius Lietuvos piliečius pranešti savo adresus artimiausiam konsulatui, Lietu- viai ne Lietuvos piliečiai adre-

sus praneša savo nuožūra.

Lietuvos Generalinis Konsulatas
41 West 82nd Street
New York 24, N. Y.

NEARIA DIRVŲ

"Tiesa" 1950 m. Nr. 293 nusi- skundžia, esą Vabalninko rajone nepaprastai delsiami dir- vų darbai. Iki šiol ten esą suarta vos 12% dirvų, gi "Ta- rybinio" "Pirmūno", "Aušros", "Bendrosios Žemės", "Raudono- nojo Švyturio", "Rytojaus" kolchozuose arimas ne nepra- dėtas.

LIETUVIŲ RADIO PROGRAMA

KIEKVIENĄ SEKMADIENĮ IŠ DIDŽIULĖS PITTSBURGHŲ RADIO STOTIES

W. P. G. H.

NUO 1 VAL. IKI 1:30 PO PIETŲ

Nustatykite savo Radio ant numerio 1080

Programos vedėjas Povilas Dargis

C. K. PIKIEL

General Insurance Notary Public
Marriage Licenses Auto Licenses
Business Broker

WE SPECIALIZE IN TAVERNS

121 So. 22nd St. -:- Pittsburgh 3, Pa.
S. S., PITTSBURGH, PA.
Phone EVerglade 1-2303

Atvykę į South Side—

Visuomet atsilankykite į

FLORENT RODGERS CAFE

136 South 21st Street -:- Pittsburgh 3, Pa.
Malonesnės vietos niekur nėra. Turime lengvų užkandžių ir visokių gėrimų.

Iron City Clock Hospital

JOHN KAMARAVSKAS
Lietuvis Laikrodininkas

—Expert Repairers—

CLOCKS—WATCHES—JEWELRY

2120 Forbes St., Pittsburgh, Pa.
Tel.: AT. 7399

A. L. WENSLOVAS

LIETUVIS GRABORIUS
LAISNIUOTAS LAIDOTUVIŲ DIREKTORIUS

Nauja moderniška koplyčia dykai visiems. Kreipdamiesi į mus turėsite mandagų ir sąžiningą patarnavimą

Tel. HEmlock 1-0203
2128 Carson Street S. S., Pittsburgh, Pa.

